

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XII. — Wydana i rozesłana dnia 21. stycznia 1917.

Treść: *Nr* 24. Rozporządzenie celem wykonania § 32., ustęp 1., rozporządzenia ministeryalnego z dnia 28. grudnia 1916, w sprawie odroczenia zapłaty prawno-prywatnych wierzytelności pieniężnych wobec dłużników w Galicyi i na Bukowinie.

24.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 11. stycznia 1917

celem wykonania § 32., ustęp 1., rozporządzenia ministeryalnego z dnia 28. grudnia 1916, Dz. u. p. Nr. 423, w sprawie odroczenia zapłaty prawno-prywatnych wierzytelności pieniężnych wobec dłużników w Galicyi i na Bukowinie.

Celem wykonania § 32., ustęp 1., rozporządzenia ministeryalnego z dnia 28. grudnia 1916, Dz. u. p. Nr. 423, zarządza się, co następuje:

§ 1.

Protesty wekslowe, które się zakłada z powodu zaniedbania uiszczenia zapłaty częściowej, są według § 32., ustęp 1., rozporządzenia ministeryalnego z dnia 28. grudnia 1916, Dz. u. p. Nr. 423, tylko wtedy uwolnione od należyci według pozycji taryfowej 116., lit. g, ustawy z dnia 13. grudnia 1862, Dz. u. p. Nr. 89, i § 9. rozporządzenia cesarskiego z dnia 28. sierpnia 1916, Dz. u. p. Nr. 281, jeżeli należyci za protest uiszczono już zgodnie z przepisami przy podniesieniu protestu z powodu zaniedbania uiszczenia jednej z poprzednich zapłat częściowych.

§ 2.

Organ protestujący ma założyć protest nieostemplowany, jeżeli jest mu wiadomem z jego

własnych zapisków lub udowodnionem zostanie przez stronę, iż należyci za protest już poprzednio uiszczono. Należy to udowodnić z reguły przez przedłożenie ostemplowanego według przepisu protestu, założonego z powodu zaniedbania uiszczenia poprzedniej zapłaty częściowej, lub przez wolne od stempla poświadczenie, wystawione przez ten organ, który ten poprzedni protest założył, w sprawie zgodnego z przepisem ostemplowania poprzedniego protestu. Tego rodzaju poświadczenie można udzielić albo przez umieszczenie je na samym wekslu alboważ osobnym dokumentem, w którym podać należy sumę weksła, wysokość zapłaty częściowej, do której odnosi się protest z powodu zaniedbania jej uiszczenia, tudzież wysokość należyci stemplowej, uiszczonej za ten protest. Organ protestujący winien na proteście, który wygotować należy jako wolny od stempla, zanotować w miejscu, na którym w innych przypadkach umieszcza się znaczek stemplowy, iż strona wykazała, że poprzedni protest częściowy został stosownie do przepisu ostemplowany i że wobec tego uzasadnione jest uwolnienie od należyci stemplowej według § 32., ustęp 1., rozporządzenia ministeryalnego z dnia 28. grudnia 1916, Dz. u. p. Nr. 423.

§ 3.

Jeżeli nie można przedłożyć dowodu w sposób w § 2. wymieniony, wówczas można wygotować protest nieostemplowany; w takim razie winien organ protestujący zaopatrzyć protest w miejscu, na którym w innych przypadkach umieszcza się znaczek stemplowy, następująca

uwagę: „Po myśli § 32., ustęp 1., rozporządzenia ministeryalnego z dnia 28. grudnia 1916, Dz. u. p. Nr. 423, nieostemplowany, ponieważ według podania strony protest, założony z powodu zaniedbania uiszczenia poprzedniej zapłaty częściowej, został ostemplowany stosownie do przepisu.“

Na wezwanie władzy skarbowej winna strona wykazać dodatkowo lub przynajmniej uprawdopodobnić w sposób odpowiedni (na przykład korespondencyą), iż zadość uczyniono warunkowi, wymienionemu w § 1., w razie przeciwnym należy pobrać w kwocie pojedynczej należność według pozycji taryfowej 116., lit. *g* ustawy z dnia 13. grudnia 1862, Dz. u. p. Nr. 89, i § 9. rozporządzenia cesarskiego z dnia 28. sierpnia 1916, Dz. u. p. Nr. 281.

§ 4.

Notaryusze winni w swych rejestrach protestów uwidocznić, które protesty przez nich za-

łożone wygotowano nieostemplowane według § 1. rozporządzenia niniejszego, przyczem należy z krótkim odwołaniem się na dotyczące postanowienie niniejszego rozporządzenia podać, czy zachowano sposób postępowania według § 2., czy według § 3. rozporządzenia niniejszego.

§ 5.

Podania i protokoły, których celem jest udowodnić istnienie wymogów dla uwolnienia od należności według § 32., ustęp 1., rozporządzenia ministeryalnego z dnia 28. grudnia 1916, Dz. u. p. Nr. 423, są wolne od stempli według pozycji taryfowej 44., lit. *g*, ustawy z dnia 13. grudnia 1862, Dz. u. p. Nr. 89. Załączniki takich podań i protokoły nie podlegają według pozycji taryfowej 20. ustawy z dnia 9. lutego 1850, Dz. u. p. Nr. 50, stemplom od załączników.

Spitzmüller wlr.